

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

เหตุผล

เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในภูมิภาคอาเซียน การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้มีประสิทธิภาพนำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน จึงต้องพัฒนาและเสริมสร้างบริการด้านการท่องเที่ยว บุคลากรด้านการท่องเที่ยวจึงต้องมีความรู้ความสามารถและทักษะสูงเพื่อสร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยวประกอบกับประเทศไทยได้ลงนามในข้อตกลงร่วมว่าด้วยการยอมรับคุณสมบัติบุคลากรวิชาชีพการท่องเที่ยวอาเซียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการจัดการเรียนการสอนและการฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยวโดยเน้นสมรรถนะ ประกอบกับข้อตกลงดังกล่าวเป็นความตกลงระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรก่อให้เกิดพันธกรณีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน จึงเข้าลักษณะของหนังสือสัญญาตามมาตรา ๒๓ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงร่วมดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

“มาตรฐานสมรรถนะ” หมายความว่า ความสามารถขั้นพื้นฐานในการปฏิบัติการกิจ และหน้าที่ของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวซึ่งคณะกรรมการรับรองประกาศกำหนด

“หนังสือรับรองสมรรถนะ” หมายความว่า หนังสือที่คณะกรรมการรับรองออกให้แก่บุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินมาตรฐานสมรรถนะ

“ระบบทะเบียนบุคลากร” หมายความว่า ระบบฐานข้อมูลที่เก็บบันทึกและเผยแพร่ข้อมูลของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

“อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ผู้ฝึกอบรม” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการรับรองจากคณะกรรมการรับรองให้
ดำเนินการฝึกอบรมมาตรฐานสมรรถนะตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประเมิน” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการรับรองจากคณะกรรมการรับรองให้ดำเนินการประเมินมาตรฐานสมรรถนะตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมมาตรฐานสมรรถนะบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

“คณะกรรมการรับรอง” หมายความว่า คณะกรรมการรับรองสมรรถนะบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัดแล้วแต่กรณี

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการท่องเที่ยว

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อธิบดีกรมการจัดหางานหรือผู้แทนผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือผู้แทนประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญและมีความรู้ความสามารถในด้านการท่องเที่ยว ด้านการโรงแรม ด้านการศึกษา ด้านแรงงานและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินจำนวนหกคน

ให้อธิบดีกรมการท่องเที่ยว เป็นกรรมการและเลขานุการและให้มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมการท่องเที่ยวเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖ ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๕ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับเลือกหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการในสาขานั้นๆ แทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงสามสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา๖ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะมีพฤติกรรมเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลที่ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ แต่จะต้องมีจำนวนกรรมการรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายแล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็นหรือคำแนะนำได้เมื่อเห็นสมควร

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สร้างเสริมความรู้ความเข้าใจและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อตกลงร่วมว่าด้วยการยอมรับคุณสมบัติบุคลากรวิชาชีพการท่องเที่ยวอาเซียน

(๒) ส่งเสริม ปรับปรุง คงไว้และติดตามตรวจสอบมาตรฐานสมรรถนะหลักสูตรการท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกับอาเซียน

(๓) พัฒนา กำกับ ติดตามผลการยกระดับสมรรถนะบุคลากรด้านการท่องเที่ยวตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสมรรถนะ

(๔) อำนวยความสะดวกให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบ หลักเกณฑ์ กระบวนการพิจารณาจัดทำคู่มือและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

(๕) สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่จำเป็นต่อการส่งเสริมมาตรฐานสมรรถนะบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

(๖) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการรับรอง ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้แทนคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้แทนคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้แทนกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ผู้แทนสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) เป็นกรรมการ

(๓) ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมโรงแรมไทยผู้แทนสมาคมผู้บริหารงานแม่บ้านแห่งประเทศไทยผู้แทนสมาคมเซฟประเทศไทยผู้แทนสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว ผู้แทนสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว ผู้แทนสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ เป็นกรรมการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญและมีความรู้ความสามารถในด้านการท่องเที่ยว ด้านการศึกษา ด้านแรงงาน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมการท่องเที่ยว เป็นกรรมการและเลขานุการและให้มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมการท่องเที่ยวเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๓ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตามมาตรา ๑๒ (๓) และ มาตรา ๑๒

(๔) ให้นำมาตรา ๖ และมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรรมการตามมาตรา ๑๒ (๓) นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระหนึ่งแล้ว ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อครบวาระการดำรงตำแหน่งกรรมการสมาคมตามข้อบังคับของสมาคม หรือสมาคมได้มีหนังสือแจ้งเปลี่ยนตัวผู้แทนของสมาคม

มาตรา ๑๔ ในการประชุมคณะกรรมการรับรองและแต่งตั้งอนุกรรมการให้นำความใน มาตรา ๘ ถึง มาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการรับรองมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ประเมินสมรรถนะของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวตามที่ระบุไว้ในมาตรฐาน สมรรถนะและแนวทางปฏิบัติในการประเมิน
- (๒) ออกหนังสือรับรองสมรรถนะให้แก่บุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- (๓) ออกหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ฝึกอบรมและศูนย์ประเมิน
- (๔) พัฒนาระบบทะเบียนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองคุณวุฒิ
- (๕) พัฒนาระบบข้อมูลสำหรับบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- (๖) รายงานผลการดำเนินการต่อคณะกรรมการ
- (๗) วินิจฉัยอุทธรณ์เกี่ยวกับบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- (๘) เพิกถอนหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมิน ผู้ประเมิน ศูนย์ฝึกอบรม และผู้อบรม
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการรับรอง หรือตามที่คณะกรรมการ คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมการท่องเที่ยวทำหน้าที่ เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการและคณะกรรมการรับรองรวมทั้งเป็นศูนย์กลางข้อมูลของผู้ที่ผ่าน การประเมินมาตรฐานสมรรถนะและรายงานผลการปฏิบัติงานให้คณะกรรมการทราบรวมทั้งให้มีอำนาจ หน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการประเมินและออกหนังสือรับรองมาตรฐานสมรรถนะ
- (๒) สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย รวบรวม และเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับสาขาอาชีพ ตำแหน่งงานหรือลักษณะงานบริการด้านการท่องเที่ยว
- (๓) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ สถานประกอบกิจการของเอกชน หรือองค์กร วิชาชีพอื่นๆเพื่อขอรับการสนับสนุนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการและคณะกรรมการรับรองมอบหมาย

หมวด ๒

มาตรฐานสมรรถนะบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

มาตรา ๑๗ เพื่อเป็นการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ให้ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานสมรรถนะบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในสาขาอาชีพตามบัญชีท้าย พระราชบัญญัตินี้ เสนอรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ

มาตรฐานสมรรถนะที่รัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เมื่อประกาศราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ศูนย์ฝึกอบรมและศูนย์ประเมินนำไปใช้ในการฝึกอบรมหรือประเมินมาตรฐานสมรรถนะบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในสาขาอาชีพตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๘ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ฝึกอบรมและผู้ประเมินดำเนินการฝึกอบรมหรือประเมินให้เป็นไปตามมาตรฐานสมรรถนะที่รัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

หมวด ๓

การฝึกอบรม

มาตรา ๑๙ ผู้ใดประสงค์เป็นผู้ฝึกอบรมมาตรฐานสมรรถนะให้ยื่นคำขอหนังสือรับรองการเป็นผู้ฝึกอบรมต่อนายทะเบียน

การขอหนังสือรับรอง การออกหนังสือรับรองคุณสมบัติของผู้ฝึกอบรม และค่าธรรมเนียมในการรับรองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

แบบบัตร การขอมีบัตร การออกบัตรประจำตัวผู้ฝึกอบรมให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการรับรองประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้มีสิทธิยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเพื่อขอให้คณะกรรมการรับรองให้การรับรองเป็นศูนย์ฝึกอบรม

(๑) สถานศึกษาที่อยู่ภายใต้สังกัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเปิดการเรียนการสอนด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) หน่วยงานภาครัฐที่มีภารกิจด้านการฝึกอบรมและหรือการประเมิน

(๓) องค์กรเอกชนซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ประกอบกิจการด้านการฝึกอบรมเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การยื่นคำขอการออกหนังสือรับรอง การต่ออายุและค่าธรรมเนียมการรับรองให้เป็นศูนย์ฝึกอบรมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ หนังสือรับรองการเป็นศูนย์ฝึกอบรมให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่คณะกรรมการรับรองได้ให้การรับรองให้เป็นศูนย์ฝึกอบรม

มาตรา ๒๒ ศูนย์ฝึกอบรมต้องจัดทำแผนการฝึกอบรม ผลการดำเนินการและทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกอบรมไว้เป็นหลักฐาน

มาตรา ๒๓ ศูนย์ฝึกอบรมต้องแสดงหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ฝึกอบรมไว้ในสถานที่ทำการโดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย

มาตรา ๒๔ ถ้าศูนย์ฝึกอบรมตามมาตรา ๒๐ (๓) จะเลิกประกอบกิจการหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นจนไม่สามารถจะดำเนินการฝึกอบรมต่อไปได้ ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนเลิกประกอบกิจการหรือเลิกการฝึกอบรม ในกรณีนี้ หากมีผู้รับการฝึกอบรมค้างการฝึกอบรมอยู่ในวันที่เลิกประกอบกิจการหรือเลิกการฝึกอบรม ให้นายทะเบียนดำเนินการให้ผู้รับการฝึกอบรมซึ่งค้างการฝึกอบรมอยู่ย้ายไปฝึกอบรมในสาขาอาชีพเดียวกันกับศูนย์ฝึกอบรมอื่น และให้ศูนย์ฝึกอบรมที่เลิกประกอบกิจการหรือเลิกการฝึกอบรมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฝึกอบรมที่ค้างอยู่ เว้นแต่คณะกรรมการรับรองเห็นสมควรยกเว้นให้ศูนย์ฝึกอบรมไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฝึกอบรมที่ค้างอยู่นั้นได้

คำร้องขอยกเลิกการเป็นศูนย์ฝึกอบรมให้นายทะเบียนส่งให้คณะกรรมการรับรองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำร้อง และให้คณะกรรมการรับรองพิจารณาคำร้องขอยกเลิกการเป็นศูนย์ฝึกอบรมภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่นายทะเบียนรายงานว่ามีผู้รับการฝึกอบรมค้างการฝึกอบรมอยู่ในวันที่เลิกประกอบกิจการหรือเลิกการฝึกอบรม หากพ้นกำหนดนี้ให้ถือว่าเห็นชอบให้ยกเลิกการเป็นศูนย์ประเมินตามคำร้องขอดังกล่าว

มาตรา ๒๕ ผู้ใดมีความประสงค์จะเข้ารับการฝึกอบรมมาตรฐานสมรรถนะให้ยื่นคำขอต่อศูนย์ฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองโดยคณะกรรมการรับรองให้เป็นศูนย์ฝึกอบรม

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม กำหนดระยะเวลาในการฝึกอบรมในแต่ละตำแหน่งงานและค่าฝึกอบรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการรับรองประกาศกำหนด

หมวด ๔

การประเมิน

มาตรา ๒๖ ผู้ใดประสงค์เป็นผู้ประเมินให้ยื่นคำขอหนังสือรับรองการเป็นผู้ประเมินต่อนายทะเบียน

การขอหนังสือรับรอง การออกหนังสือรับรองคุณสมบัติของผู้ประเมิน และค่าธรรมเนียมการรับรองให้เป็นผู้ประเมิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

แบบบัตร การขอมีบัตร การออกบัตรประจำตัวผู้ประเมิน ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการรับรองประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้มีสิทธิยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเพื่อขอให้คณะกรรมการรับรองให้การรับรองเป็นศูนย์ประเมิน

(๑) สถานศึกษาที่อยู่ภายใต้สังกัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเปิดการเรียนการสอนด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) หน่วยงานภาครัฐภารกิจด้านฝึกอบรมและหรือการประเมิน

(๓) องค์กรเอกชนซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ประกอบกิจการด้านการประเมินเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การยื่นคำขอ การออกหนังสือรับรองการต่ออายุและค่าธรรมเนียมการรับรองให้เป็นศูนย์ประเมินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ศูนย์ประเมินต้องแสดงหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินไว้ในสถานที่ทำงานโดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย

มาตรา ๒๙ หนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่คณะกรรมการรับรองออกหนังสือรับรอง

มาตรา ๓๐ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ศูนย์ประเมินเก็บรักษาเอกสารและหลักฐานของผู้ยื่นคำขอหนังสือรับรอง และผลการพิจารณาของผู้ประเมิน

มาตรา ๓๑ ให้ศูนย์ประเมินรายงานผลการดำเนินงานให้นายทะเบียนทราบ และให้นายทะเบียนรวบรวมผลการดำเนินงานของศูนย์ประเมินภายในเขตท้องที่ของตนและรายงานต่อคณะกรรมการรับรอง

มาตรา ๓๒ ศูนย์ประเมินตามมาตรา ๒๖ (๓) หากมีความประสงค์ที่จะยกเลิกการเป็นศูนย์ประเมิน ให้ยื่นขอยกเลิกต่อนายทะเบียนและให้นายทะเบียนส่งคำร้องขอยกเลิกการเป็นศูนย์ประเมินต่อคณะกรรมการรับรอง

ให้คณะกรรมการรับรองพิจารณาคำร้องขอยกเลิกการเป็นศูนย์ประเมินภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำร้องขอยกเลิก หากพ้นกำหนดนี้ให้ถือว่าเห็นชอบให้ยกเลิกการเป็นศูนย์ประเมินตามคำร้องขอดังกล่าว

มาตรา ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะขอหนังสือรับรองสมรรถนะของตนให้ยื่นคำขอต่อศูนย์ประเมิน

คุณสมบัติการยื่นคำขอ การออกหนังสือรับรองสมรรถนะให้แก่ผู้ผ่านการประเมิน และค่าธรรมเนียมการประเมินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๕
การควบคุม

มาตรา ๓๔ ในท้องที่กรุงเทพมหานครให้อธิบดีกรมการท่องเที่ยวเป็นนายทะเบียนกลางสำหรับในจังหวัดอื่นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัดในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้ฝึกอบรม ผู้รับการฝึกอบรม ผู้ได้รับหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ฝึกอบรม ผู้ประเมิน ผู้รับการประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมินหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือออกคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในศูนย์ฝึกอบรม ศูนย์ประเมิน ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจตราและให้คำแนะนำต่อผู้ฝึกอบรม ผู้ประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมิน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการรับรองมอบหมาย

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ (๒) ให้ผู้ฝึกอบรม ผู้ประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมิน ศูนย์ฝึกอบรมหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องหรืออยู่ในสถานที่นั้นอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว

บัตรประจำตัวนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการรับรองประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้ฝึกอบรม ศูนย์ประเมิน หรือผู้ประเมินฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ศูนย์ฝึกอบรมผู้ฝึกอบรม ศูนย์ประเมิน หรือผู้ประเมินปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง หากไม่ปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้หยุดการดำเนินการจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้อง

ในระหว่างถูกสั่งให้หยุดการดำเนินการ ห้ามดำเนินการใดๆเกี่ยวกับการฝึกอบรมและการประเมินหากไม่ปฏิบัติตามวรรคสามให้นายทะเบียนรายงานไปยังคณะกรรมการรับรองเพื่อขอให้มีการเพิกถอนหนังสือรับรอง

คำสั่งเพิกถอนหนังสือรับรอง การส่งคำสั่งเพิกถอนหนังสือรับรอง การอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนหนังสือรับรอง ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการรับรอง ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ปรากฏแต่นายทะเบียนว่าผู้ฝึกอบรม ศูนย์ฝึกอบรม ผู้ประเมิน หรือ ศูนย์ประเมิน ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจพิจารณากำหนดค่าปรับในอัตราไม่เกินวันละสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๔๐ ผู้ใดดำเนินการเป็นศูนย์ฝึกอบรมหรือเป็นผู้ฝึกอบรมโดยมิได้รับหนังสือรับรอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๑ ผู้ใดดำเนินการเป็นศูนย์ประเมิน หรือเป็นผู้ประเมินโดยมิได้รับหนังสือรับรองต้องระวางโทษปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท

มาตรา ๔๒ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๔ ให้ผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสมรรถนะขั้นพื้นฐานของบุคลากรวิชาชีพ การท่องเที่ยวแห่งอาเซียนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการรับรอง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อได้แจ้งแล้วให้ถือว่าผู้นั้นเป็นบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสมรรถนะจากคณะกรรมการรับรองตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้สนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชบัญญัติส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรด้านการท่องเที่ยว พ.ศ.
การกำหนดอาชีพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

ลำดับที่	รายชื่อสาขาอาชีพ
๑	๑.๑ สาขาที่พัก ๑.๑.๑ แผนกแม่บ้าน ๑.๑.๑.๑ ผู้จัดการแผนกแม่บ้าน ๑.๑.๑.๒ ผู้จัดการส่วนซักผ้าของโรงแรม ๑.๑.๑.๓ ผู้ควบคุมดูแลห้องพัก ๑.๑.๑.๔ พนักงานซักผ้าของโรงแรม ๑.๑.๑.๕ พนักงานดูแลห้องพัก ๑.๑.๑.๖ พนักงานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะ ๑.๑.๒ แผนกต้อนรับส่วนหน้า ๑.๑.๒.๑ ผู้จัดการแผนกต้อนรับส่วนหน้า ๑.๑.๒.๒ ผู้ควบคุมฝ่ายต้อนรับส่วนหน้า ๑.๑.๒.๓ พนักงานต้อนรับ ๑.๑.๒.๔ พนักงานรับโทรศัพท์ ๑.๑.๒.๕ พนักงานดูแลสัมภาระ ๑.๑.๓ แผนกประกอบอาหาร ๑.๑.๓.๑ ผู้บริหารงานครัว ๑.๑.๓.๒ พ่อครัวแต่ละงาน ๑.๑.๓.๓ ผู้ช่วยพ่อครัวฝ่ายอาหาร ๑.๑.๓.๔ หัวหน้าแผนกงานแต่ละครัว ๑.๑.๓.๕ ผู้ช่วยพ่อครัวขนมหวาน ๑.๑.๓.๖ พนักงานทำขนมปัง ๑.๑.๓.๗ พนักงานแล่นเนื้อ ๑.๑.๔ แผนกอาหารและเครื่องดื่ม ๑.๑.๔.๑ ผู้อำนวยการแผนกอาหารและเครื่องดื่ม ๑.๑.๔.๒ ผู้จัดการห้องอาหาร ๑.๑.๔.๓ หัวหน้าพนักงานบริการ ๑.๑.๔.๔ พนักงานผสมเครื่องดื่ม ๑.๑.๔.๕ พนักงานเสิร์ฟ

ลำดับที่	รายชื่อสาขาอาชีพ
๒	๒.๑ สาขาการเดินทาง ๒.๑.๑ แผนกธุรกิจท่องเที่ยว ๒.๑.๑.๑ ผู้จัดการทั่วไปด้านธุรกิจท่องเที่ยว ๒.๑.๑.๒ ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปด้านธุรกิจท่องเที่ยว ๒.๑.๑.๓ ที่ปรึกษาด้านธุรกิจท่องเที่ยวอาวุโส ๒.๑.๑.๔ ที่ปรึกษาด้านธุรกิจท่องเที่ยว ๒.๑.๒ แผนกปฏิบัติการธุรกิจท่องเที่ยว ๒.๑.๒.๑ ผู้จัดการด้านปฏิบัติการธุรกิจท่องเที่ยว ๒.๑.๒.๒ ผู้จัดการฝ่ายขายและการตลาดเพื่อพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว ๒.๑.๒.๓ ผู้จัดการฝ่ายสินเชื่อด้านการโรงแรม ๒.๑.๒.๔ ผู้จัดการฝ่ายตัวเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ๒.๑.๒.๕ ผู้จัดการธุรกิจท่องเที่ยว

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าประเมินสมรรถนะสำหรับบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	ตำแหน่งละไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าฝึกอบรมสมรรถนะสำหรับบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	ตำแหน่งละไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท
(๓) ค่ารับรองให้เป็นผู้ฝึกอบรม	แผนกละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
(๔) ค่ารับรองให้เป็นผู้ประเมิน	แผนกละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
(๕) ค่ารับรองเพื่อให้เป็นศูนย์ประเมิน	แผนกละไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
(๖) ค่ารับรองเพื่อให้เป็นศูนย์ฝึกอบรม	แผนกละไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
(๗) การต่ออายุหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ฝึกอบรม	ครั้งละ ๒๐,๐๐๐ บาท
(๘) การต่ออายุหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมิน	ครั้งละ ๒๐,๐๐๐ บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน ก็ได้